1909.—1910. a. ilmub „Rahva Päevaleht“, 1911. a. hakkab ilmuma „Meie Aastasada“, esiotsa kaks, siis kolm korda nädalas ja 1914.—1915. a. päevalehena, nime all „Tartu Päevaleht Meie Aastasada“, 1915. a. sügisel seisma jäädes. 1917.—1918. a. ilmub „Maaliit“ Tartus ja kolib siis Tallinna üle. Enamlaste valitsuse ajal trükitakse rekvireeritud „Postimehe“ trükikojas „Edasi“. Nimetada on ka veel, et Vene riigiduuma valimiste ajal 1906. a. eesti ringkondade poolt „Postimehe“ juures saksakeelset päevalehte „Kleines Tageblatt“ ajutiselt välja anti, et võõrakeelseile ringkonnile politilisi päevaküsimusi eesti seisukohast valgustada.

Ajakirjadest on nimetada vanemast ajast iseäranis 1836.—1863. a. Tartus ilmuv saksakeelne nädalakiri „Inland“, mis rohkesti kirjutusi sisaldab meie kodumaa ja rahva mineviku ja oma-aegsete päevaküsimuste üle.

1878.—1887. a. antakse Tartus Laakmanni kirjastusel esimest eesti kirjanduslist ja perekondlikku ajakirja „Meelejahutaja't“ välja, mis vahelduvate toimetajate (A. Mohrfeldt, J. Kunder, J. Kurrik) juhatusel oma aja kohta rohkesti küpse lugemisvara toob, 1887. a. aga osavõtmise langemise tõttu hingusele läheb.

„Meelejahutaja“ kõrvale astub 1884. a. kirjanduslik ja teaduslik kuukiri „Oma Maa“, sisaldades iseäranis oma asutaja Dr. M. Veske ja hiljemini Hugo Treffneri vastutaval toimetusel rohkesti tõsist lugemismaterjali, eriti teaduslikku laadi. 1890. a. peab ka „Oma Maa“ lugejate arvu vähenemise tõttu seisma jääma.

1902. a. lõpul tuuakse „Linda“ Pärnust Tartu. Siin ilmub ta „Postimehe“ väljaandel ja E. Enno ning K. Menningu toimetusel piltidega ilustatud kirjanduslise häälekandjana 1905. aastani, mil ta lugejate vähesuse pärast puhkama läheb.

1910.—1911. a. ilmub „Noor-Eesti“ väljaandel väliselt ja sisuliselt uuema aja nõuete kõrgusi taotlev kirjanduse, kunsti ja teaduse ajakiri „Noor-Eesti“ ja 1914.—1916. a. samal kirjastusel rahvalik-teaduslik, kirjanduslik ja politiline ajakiri „Vaba Sõna“.

Puht-teadusliku sisuga on kuukiri „Eesti Kirjandus“, mille J. Jõgever 1905. a. lõpul asutab ja 1907. aastal Eesti Kirjanduse Seltsile üle annab, kelle väljaandena ja häälekandjana ta tänapäevani vahet pidamata ilmub.

1882.—1884. a. toimetab Dr. K. A. Hermann „Eesti Postimehe“ Muusika Lisalehte ja asutab 1885. a. selle asemele iseseisva kuukirja „Laulu ja mängu leht“, mis 13 aastakäigus rohkesti laule ja mängutükke sisaldab, sellele muusikailmast äratavat ning selgitavat lugemisvara juurde lisades. 1898. a. muutub „Laulu ja mängu leht“ kirjandusliseks kuukirjaks „Rahva Lõbuleht“ nime all, jätkab ilmumist Tartus 1899. a. K. A. Hermanni ja J. L. Jürgensi juhatusel, kahel järgneval aastal J. L. Jürgensi toimetusel ja kolib uue omaniku kätte üle minnes 1902. a. ära Põltsamaale. Perekondlikku laadi lehtedest on veel nimetada 1910.—1911. a. Tartus ilmuv kergesisuline „Jutuleht“.